

گفت و گو با محمد حسین مهدویان؛ درباره ایجاد پیکره فیلمنامه و ساخت آدم‌های قصه از کنش تا واکنش

من فیلمسازم دنبال دردرس و حاشیه نیستم!

ApertSoft Trial Version

درست است که ما انسان‌های خاطره‌یازی هستیم اما صحبت از دورانی که درباره آن، آثار سفراری و پر از شعار زیادی ساخته شده که بیشتر از شکل‌گیری شمایل درست قهرمان و ضد قهرمان، در پی حفته کردن شعار، عبارات و اهداف سیاسی بوده؛ تماشای فیلمی که بتواند در بستر ملودرام، روایتی تکان‌دهنده داشته باشد، کار سختی است که هر کسی از پس آن بر نمی‌آید. این‌ها کار ذهنی پرسشگر و شخصیت‌طالب مناقشه به معنی مثبت کلمه است که خودش علاقه‌ای به سیاسی‌نمایی کاراکترهایش ندارد اما بلد است مطالبات سیاسی را از زبان جامعه بیان کند تا مخاطب هم با او درگیر شود. مهدویان در فیلم‌هایش برخلاف بعضی از آثار کارگردان‌های دیگر، حالتی عقل‌کل ندارد و خودش هم با مخاطب عقب می‌نشیند و تماشا می‌کند؛ زوال کاراکترها یا ته‌نشین شدن قدرت قهرمانان یا حتی تغییر آرمان‌ها و اهداف همان کسانی که در گذشته وجود داشتند و حالا دیگر اثری از آنان نیست. تقابل درست شمایل انسان‌ها در هزار توی زمان، تماشای این چند فیلم از این کارگردان را برای ماداری خلوت و بکارت خاصی کرده که دیگر کم‌کم می‌توانیم بگوییم محمد حسین مهدویان دارای سینمای مخصوص خودش است. مصاحبه پیش رو، نتیجه پیگیری سخت و البته هماهنگی سخت‌تر در طول چند هفته برای رسیدن به ما حاصل این گفت‌وگوست، چرا که این کارگردان روزهای شلوغ و پرمشغله‌ای را برای تولید اثر جدید خود سپری می‌کند. همچنین از حسین لامعی عزیز؛ روزنامه‌نگار و منتقد، برای همراهی و هم‌اندیشی در راستای ایجاد چالش‌های خاص‌تر در مسیر شکل‌گیری محتوای گفت‌وگو سپاسگزاریم.

دنیای خماسی
دبیر تحریریه